

У Львівському міжрегіональному вищому професійному училищі залізничного транспорту, яке восени відзначатиме своє 70-річчя, упродовж багатьох років діє Музей історії та трудової слави училища. Заступник директора училища з навчально-виховної роботи Петро Юрків розповідає, що всі експонати – моделі рухомого складу – виготовлені руками учнів під керівництвом майстрів виробничого навчання.

– У музеї налічується близько 20 експонатів – моделей тепловозів, електровозів, електропоїздів та іншого рухомого складу,

що повертається, здуває та розтоплює сніг, і колія стає чистою. Львівський аеропорт узяв за зразок нашу модель, встановивши

готовленні моделі, при цьому застосовують навички виробничого навчання слюсарної справи. Завдяки моделюванню вони краще розуміються на специфіці роботи рухомого складу. Врешті результат їхньої праці залишається у музеї як подарунок навчальному закладу.

Свого часу локомотивне депо Львів-Захід для керівництва залізниці виготовило дрезину, така ж модель дрезини є і в училищі. Під керівництвом майстра Петра

Музей любові та поваги до залізничної праці

– розповів Петро Михайлович. – Ще у старому приміщенні училища, що на вулиці Снопківській, працював гурток технічної творчості “Умілі руки”, у якому учні створювали цікаві речі. Гуртком тоді керував майстер виробничого навчання Ілля Попович, який зніціював створити одну з найцікавіших моделей – дрезину, яка використовується під час ремонту колії. Модель функціонує, пересувається по колії і демонструє свої можливості. Наприкінці 70-х років минулого століття ця модель побувала на виставці в Японії і здобула гарні відгуки, щоправда, її потрібно було ще доопрацювати.

Привертає увагу не менш цікава модель – діючий реактивний снігоочищувач, який має суфле,

цей снігоочищувач на КАМАЗ. Під час роботи снігоочищувач споживає чимало пального, тому залізницю ця розробка не зацікавила.

Є у музеї й моделі тепловоза-електровоза серії ТЕ-52, найновіша модель електровоза серії ЕП-1м. Ці електровози були модернізовані на ПАТ “Львівський локомотиворемонтний завод”. Кабіна машиніста простора, у ній достатньо місця для локомотивної бригади. Ці моделі в гуртку створили учні під керівництвом майстра Володимира Поліщука, який колись трудився у локомотивному депо Львів-Захід машиністом.

– Скільки часу потрібно, щоб виготовити таку модель? – цікавлюся у Петра Юрківа.

– На цю модель учні на заняттях в гуртку затратили 2-3 роки. Поки учні навчаються в училищі, упродовж цього часу займаються моделюванням. Вони з цікавістю і бажанням беруть участь у ви-

Родзіна учні створили цю непросту модель.

Дуже цікавою є модель паровоза №293, яка повертає нас у часи зародження залізничного транспорту. В іншій моделі паровоза, яка знаходиться у панно, крутяться колеса, і складається враження, що паровоз насправді рухається. Це панно також змайстрували учні гуртка “Умілі руки”.

– Найпершими відвідувачами музею історії училища є першокурсники, – зазначив Петро Юрків. – Приходять до нас і юні залізничники, які займаються на Львівській дитячій залізниці. Не у всіх дітей батьки працюють на залізниці, тому часто враження від відвідин нашого музею стає поштовхом до подальшого обрання залізничної професії на все життя.

– Над якими моделями сьогодні працюють гуртківці училища?

– Є бажання виготовити моделі нових українських електропоїздів, які буде будувати Крюківський вагонобудівельний завод. Цей пасажирський рухомий склад курсує Південною та іншими магістралями. Нині гурток веде майстер Петро Родзін, і все залежить від його ініціативи, а учні завжди мають бажання моделювати.

Окрім моделей, у музеї є цікаві стенди, на яких розміщена інформація про 11 спеціальностей, за якими готує училище, зокрема про професію помічника машиніста електровоза, тепловоза, бригадира колії, оглядача вагонів, електромонтера контактної мережі, провідника пасажирських поїздів. На інших стендах – фотографії ветеранів-майстрів училища, які виховали не одну плеяду залізничників. Серед них – старший майстер, колишній заступник директора училища з навчально-виробничої роботи Віктор Миханьков, майстри з виробничого навчання Олексій Іванович Фоліус, Сергій Миколайович Біський, Матвій Тимофійович Кривокульський, Іван Миколайович Кравчук, Володимир Кузьмич Лема та інші.

Усю оформлювальну роботу в музеї і загалом в училищі виконав художник-оформлювач Мирослав Володимирович Кузь.

Оглядаючи експозицію музею, я звернула увагу на те, що всі стенди та кабінети училища

оформлені в українському національному стилі. Це – ініціатива та заслуга Петра Юрківа, який працює на посаді заступника директора училища з 1991 року. Окрім

навчальної програми, учнів вчать шанувати українські патріотичні та національні традиції.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА
Фото автора

